Scientific Wellness op het werk: ontwikkeling van een tool ter ondersteuning van gepersonaliseerde actieplannen voor de verhoging van het algemeen welzijn op het werk en de reductie van chronische stress en burn out. Focus: in een cross-sectionele studie correlaties zoeken tussen burnoutklachten en (de in het bloed te bepalen) BDNF. Investigating the role of BDNF in burnout

Haio: VAN NIEUWENHUYZE Jelle , U.G.
Promotor: GODDERIS Lode , KUL
Praktijkopleider: DE JAEGER Marc

Context: Burn-out is een syndroom dat wordt gekenmerkt door emotionele uitputting, cynisme en verminderde professionele prestaties, die zich ontwikkelen als een gevolg van chronische werkstress. Er is niet veel onderzoek gedaan naar biologische mechanismen die betrokken zijn bij de ontwikkeling van burn-out. BDNF is een van de neurotrofines die betrokken zijn bij de regulatie van de neurogenese van de volwassen hippocampus en wordt verondersteld te verminderen als een gevolg van chronische stress. Veranderingen in BDNF zijn ook al eerder gekoppeld geweest aan depressie en andere stress gerelateerde stoornissen.

Onderzoeksvraag: Het doel van het huidige onderzoek was om de rol van BDNF in de neurobiologie van burn-out te onderzoeken.

Methode: In de huidige studie vergeleken we serum BDNF-niveaus (sBDNF) in 59 klinisch gediagnosticeerde burn-out deelnemers en 70 gezonde controles. Bovendien hebben we de correlatie van burn-out, depressie en distress-symptomen met de sBDNF-niveaus onderzocht. Burn-out symptomen werden beoordeeld met Maslach Burnout Index General Survey (MBI-GS), terwijl depressieve symptomen werden gemeten met behulp van de Beck Depression Inventory-II (BDI-II). Symptomen van distress werden beoordeeld met de Four-Dimensional Symptom Questionnaire (4DSQ). sBDNF niveaus werden gemeten met behulp van de ELISA-methode (ng / ml).

Resultaten: De burn-out groep werd gekenmerkt door aanzienlijk hogere niveaus van uitputting, cynisme, depressie en distress en lagere niveaus van professionele prestatie vergeleken met de gezonde controlegroep. We vonden verlaagde sBDNF-waarden in de burn-out groep in vergelijking met gezonde controles, maar het verschil was niet statistisch significant (p = 0,19). Burn-out symptomen hadden geen significante invloed op de sBDNF-concentratie (uitputting: ? = -0,77, p = 0,149; cynisme: ? = -0,843, p = 0,144; professionele werkzaamheid: ? = 0,561, p = 0,503). Depressieve symptomen hadden echter een significant negatief effect op de BDNF-eiwitniveaus (? = -0,255, p = 0,004). Bovendien hadden distress symptomen een negatieve impact op sBDNF (? = -0,129, p = 0,057).

Conclusie: Als conclusie stellen we voor dat lage BDNF niveaus mogelijk bijdragen aan de neurobiologie van het burn-out syndroom in plaats van te worden geaccepteerd als een specifieke biologische marker voor burn-out. Een lager BDNF niveau kan een indicator zijn van een hogere mate van depressieve symptomen in de burn-out populatie en misschien een hoger risico op klinische depressie. We suggereren dat BDNF mogelijk meer gekoppeld is aan de ernst van depressieve symptomen bij mensen met burn-out, dan dat het gekoppeld is aan burn-out zelf. Hoewel BDNF een nieuwe manier is om de mogelijke etiologie van burn-out te onderzoeken, is

verder onderzoek nodig naar de rol van BDNF in de neurobiologie van burn-out.